

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Rodinný dům
Jméno autora:	Adéla Procházková
Typ práce:	bakalářská
Fakulta/ústav:	Fakulta stavební (FSv)
Katedra/ústav:	Katedra architektury
Oponent práce:	Ing. arch. Jiří Smolík
Pracoviště opONENTA práce:	Katedra architektury

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Splnění zadání	splněno
Kvalita konceptu, kvalita výsledné formy	D - uspokojivě
Provozní řešení, kvalita prostorových vazeb	D - uspokojivě
Kvalita technického řešení	C - dobře
Úplnost, srozumitelnost a grafická úroveň práce	D - uspokojivě

III. SOUHRNNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ PRÁCE (doporučený min. rozsah 1000 znaků)

Při pohledu na urbanistické řešení překvapí, že autorka usazuje dům orientovaný ortogonálně s ulicí a nepřebírá délkově dominantní boční hrany pozemku ani nezohledňuje orientaci vedlejších objektů. Ulice V Solnících zde přitom tvoří oblouk. Toto natočení domu i altánu vyvolává neklid a je otázkou, zda v reálu bude vnímáno, či nikoliv. Situace v celém elaborátu nejsou orientovány, což stěžuje přehlednost projektu.

Není podrobněji řešen vjezd a vstup na pozemek, proto je také otázkou, zda nastavená vzdálenost 6 m od hranice pozemku je, v případě např. plotu a brány, dostatečná pro umístění doplňujících venkovních stání.

Koncept návrhu, založený na prolínajících se dvou kostkách, je banální a nepřináší žádnou inovaci nebo moment, který by dílo architekta odlišil od produktu čistě stavařského. Z objemu se sice vysouvá stříška střechy, balkony a krytí schodiště do horního bytu, vlastní řešení těchto prvků však také postrádá lehkost a eleganci a celkovému konceptu pomůže jen okrajově. Ve vizualizacích působí zajímavě povrch fasády, ale popis „plechových kazet z ocelového pozinkovaného plechu opatřených vrchním barevným lakem“ už přesvědčivě nepůsobí a je otázkou, zda reálná vizáž fasády se přiblíží (pozitivně) flekatému dojmu textury vizualizací anebo dům vizuálně shodí. Otázky vyvolává členění zvláště větších oken na zbytečně malé dílce a zarážející je i obrovská plocha terasy kolem bazénu.

Dispoziční řešení splňuje požadavky zadání. Obávám se, že příchozí návštěva bude směřovat spíše ke schodišti do bytu než do hlavního vstupu do domu, protože ten není nijak zvýrazněn a je v pozici za rohem. Vlastní řešení dispozic je poměrně „manuální“ a nepřináší žádné prostorové překvapení. V 1.NP mi chybí šatna, zatímco u zádveří je sklad potravin. Pracovna s malým oknem a přístupná z prostoru kuchyně nepůsobí přesvědčivě. Umístění spíše ničí prostorové vyznění obytného prostoru. Chybí sklad zahradních potřeb, ale snad tuto funkci může zastat kolárna nebo z vnějšku přístupná dílna. Ve 2.NP je dispozice ještě zbytečně složitější, kdy základ tvoří zalomená chodbička, úzké a na hloubku dlouhé pokoje, divoké je řešení koupelen. Samostatný byt má málo úložných prostor a mrhá plochou uprostřed dispozice.

Na konstrukčním řešení takto lapidárního domu se asi nedá nic zkazit, přesto je překvapující, že celý dům je konstrukčně z monolitu. Při takové koncepci to považuji u svislých nosných konstrukcí za neadekvátní. Jsou uvedeny různé druhy tepelné izolace fasád v různých částech dokumentace. Ani z detailů a ani ze skladeb není zřejmé, zda u fasádního obkladu je užitá větraná mezera. U stavebního půdorysu nejsou zřejmé světlé výšky místností a chybí navazující vnější plochy (tedy i jejich výškové řešení ve vztahu k vnitřku objektu).

IV. NÁVRH KLASIFIKACE

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm **D - uspokojivě**.

Datum: 9.6.2023

Podpis:

